

være forkert, at man forpligter den enkelte kommune til, at det er den, der skal stille tilbud til rådighed, det er den, der skal finansiere det. Derfor foreslog Fremskridtspartiet også, at vi i stedet for skulle gøre det, at det var staten, der finansierede det her. Der vil være enkelte kommuner, som simpelt hen ikke vil kunne løfte den byrde, det er at skulle finansiere det her.

Så foreslår Venstre, at man skal lave en kontraktafvænnning. Det var et forslag, som Fremskridtspartiet også fremsatte for år tilbage, og som samtlige partier i Folketinget stemte imod. Fremskridtspartiet foreslog, at man skulle lave en kontraktafvænnning på den måde, at narkomaner, der frivilligt ønskede at indgå i kontraktafvænnning, skulle kunne underskrive en kontrakt om, at de blev tilbageholdt i behandlingen, hvis de fik abstinenser og ville forlade behandlingen på grund af abstinenser.

Det forslag stemte Venstre også imod. Venstres daværende socialminister kom så med et forslag efterfølgende. Kun tre-fire uger efter kom der fra fru Else Winther Andersen et lovforslag, som var en fuldstændig afskrift af det forslag, som Fremskridtspartiet havde fremsat; man ville bare ikke støtte Fremskridtspartiets forslag. Men sådan er det jo med tingene herinde.

Det forslag, som Venstres socialminister dengang fremsatte, havde bare den kedelige tendens, at der var en § 1, der sagde: Amterne må selv om, om de vil benytte sig af denne lovgivning. Og det er der ingen amter der har ønsket at gøre endnu. Det var det, jeg advarede imod dengang. Jeg sagde: Fejlen i forslaget er § 1. Der er ingen amter, der vil benytte sig af denne lov. Og vi har set, at det også blev tilfældet.

Så derfor kunne man såmænd bare ophæve denne § 1, og så var det problem overstået. Man kunne simpelt hen sige: Det skal være et tilbud til narkomaner, hvis de frivilligt ønsker at gå ind i en kontraktafvænnning og skriver under på, at de kan tilbageholdes, hvis de får abstinenser og ønsker at forlade behandlingen på grund af abstinenser. Så nemt kunne det gøres.

Men se, Venstre eller i hvert fald fru Tove Fergo på vegne af Venstre gør så det, at man går en anden vej rundt, og så laver man tvungen kontraktafvænnning, hvor mit forslag var frivillighed. Venstre foreslår nemlig, at hvis ikke man vil gå med til kontraktafvænnning, eller hvis man afbryder en igangværende kontraktafvænnning, så forsvinder kontanthjælpen.

Så er vi ude i, at det er tvungen frivillighed. Det er tvungen kontraktafvænnning, og så er det, jeg må sige, at så lyser de røde advarselsslamper. For én ting er helt sikker: Vi er nødt til at holde fast i, at frivillighed er det princip, der skal være gældende, når vi taler om behandling af narkomaner. Kun frivillighed fører til markante resultater, når vi ser på behandlingen af narkomaner. Den ene undersøgelse efter den anden viser, at al form for tvang ikke duer til noget. Der skal være frivillighed, og så skal det være stoffri døgnbehandling.

Bruno Jerup (EL):

Det bedste, man kan sige om det her lovforslag, er, at overskriften da er udmærket: narkomaners ret til behandling. Det kan vi godt støtte, men så er det nok også slud.

Forslaget indeholder en masse ting, som set med Enhedslistens øjne er det rene galimatias, og dér er vi sådan set enige med mange af de øvrige ordførere. Man skulle næsten tro, at forfatterne var på stoffer eller mindst havde spist hashkager umiddelbart før produktionen af det her forslag.

Retten til behandling skal nemlig forstås som en frivillig fængselsstraf. Hvis man siger ja til behandling, siger man ja til fængsel, indtil opgaven er løst. Der står, at de skal kunne tilbageholdes i den tid, behandlingen varer. Hvor lang tid er det? Nogle siger, at det tager et halvt år. Nogle siger, det tager et helt år. Ja, der er endog folk, der siger, at der er stofmisbrugere, der aldrig kommer ud af det. Men de skal kunne tilbageholdes, indtil behandlingen er færdig. Det er det, der står.

Ud over denne ret til fængselsstraf skal narkomanerne tvinges til behandling. De mister nemlig, som også hr. Tom Behnke var inde på, deres levegrundlag, hvis de nægter at gå i behandling. Det er altså Venstres bud på, hvordan man klarer det. Når Venstre ikke kan få narkomanerne i fængsel frivilligt, kan man jo altid sætte dem i fængsel, fordi de nødvendigvis må have penge på en eller anden måde.

Institutionerne får et beløb pr. færdigbehandlet stofmisbruger. Det er det næste store problem, dette begreb »en færdigbehandlet stofmisbruger«. Som jeg sagde tidligere, er det noget, som diskuteres meget, i hvert fald i de kredse, der har med stofmisbrugere at gøre: Hvornår kan man med sikkerhed sige, at en stofmisbruger er færdigbehandlet? Man ved, at tilbagefaldsprocenten er enormt høj, og man